

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.197 van 20 januari 2004
in de zaak A. 141.379/XII-3932.**

In zake : Walter MACHIElsen,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. Lahousse,
 kantoor houdende te Mechelen,
 Leopoldstraat 64

tegen :

de GEMEENTE MALLE.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Walter Machiels en op 9 september 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 augustus 2003 van het college van burgemeester en schepenen van Malle waarbij hij bij hoogdringendheid preventief geschorst wordt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het administratief dossier van verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Lahousse, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat G. Vrints, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
R. Van Der Gucht;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van
de gemeente Malle op 19 augustus 2003 beslist ten aanzien van verzoeker :

“Beslist

Artikel 1. - De heer Walter Machielsen, wonende [...] en aangesteld in de
gemeentelijke basisschool 'De Horizon' aan de Sint-Jozeflei 18 te Malle,
preventief te schorsen met onmiddellijke ingang.

Artikel 2. - Overeenkomstig de regelgeving terzake wordt de heer Walter
Machielsen gehoord door het college van burgemeester en schepenen in
bijzondere zitting van donderdag 28 augustus 2003 te 18.30 uur. Het is de heer
Walter Machielsen toegestaan zich tijdens dit verhoor te laten bijstaan door een
raadsman.

Artikel 3. - De heer Walter Machielsen van onderhavige beslissing in kennis
te stellen bij een met redenen omkleed aangetekend schrijven.

Artikel 4. - Onderhavige beslissing te laten bekrachtigen door de
gemeenteraad.

Artikel 5. - De tuchtprocedure verder te zetten.

Artikel 6. - Kennis te nemen van het schrijven d.d. 18 augustus 2003 van de
heer Walter Machielsen m.b.t. de verwijdering door andere personen van zijn
persoonlijke goederen zonder dat hij hiervan in kennis was. Aan de directrice een
duidelijk signaal te zenden waarbij deze wijze van handelen gehekeld wordt”;

Overwegende dat het college op 9 september 2003 onder meer
beslist “[d]e preventieve schorsing met onmiddellijke ingang ten overstaan van
[verzoeker], zoals uitgesproken bij collegebeslissing van 19 augustus 2003, te
behouden”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden
aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen
verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing
een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in het inleidend verzoekschrift betoogt wat volgt :

“Uw Raad heeft geoordeeld dat wegens haar tijdelijke en niet-tuchtrech[t]elijke aard een preventieve schorsing in beginsel geen nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren kan worden hersteld door een vernietigings-arrest. (R.v.St. nr. 44.257, 28 september 1993)

Dit kan evenwel uitzonderlijk anders zijn om reden van de aard van de aangeklaagde onwettigheid of wanneer de bestreden beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn, zoals in casu.

Het is overduidelijk dat de kwestieuze feiten die aan verzoeker worden tenlastegelegd en hun weerslag op de dienst niet ernstig genoeg zijn om een preventieve schorsing ervan te rechtvaardigen.

(R.v.St. nr. 51.283, 24 januari 1995)

Dat er in casu sprake is van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan bezwaarlijk worden betwist.

Het nadeel is uitermate ernstig, gezien de zwaarste 'niet-tuchtrechtelijke' maatregel die aan verzoeker wordt opgelegd, met name de preventieve schorsing.

Verzoeker heeft sedert 22 jaar als gerespecteerde en minzame onderwijzer steeds zijn verplichtingen op een loyale wijze uitgevoerd;

Dat verzoeker nooit enige problemen heeft gekend tijdens deze lange loopbaan van 22 jaar.

Dat ingevolge de preventieve schorsing verzoeker een zeer ernstig moreel nadeel lijdt waarvan de onherstelbare gevolgen enkel door een schorsing vermeden beperkt worden;

Dat het gezag ten aanzien van de leerlingen door de preventieve schorsing teniet gedaan wordt; dat dit des te erger is wanneer de beslissing manifest onwettig is;

Dat verder de reputatie van verzoeker als gerespecteerde onderwijzer door deze wijze van handelen door het bestuur onherstelbaar is;

Dat verzoeker niet wilt aanzien worden als een 'mislukte' onderwijzer;

Dat derhalve bij niet schorsing, verzoeker niet alleen morele nadelen maar ook ongetwijfeld professionele nadelen zal lijden die onherstelbaar zullen zijn;

Gelet op het ingrijpend karakter van de preventieve schorsing is het geleden nadeel door verzoeker niet alleen zeer ernstig maar ook moeilijk -zoniet onmogelijk- te herstellen”;

Overwegende dat verzoeker alzo genoegzaam er van doet blijken te weten dat en waarom een preventieve schorsing in beginsel niet het in artikel 17 van de gecoördineerde wetten bedoelde ernstig en moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt; dat de vraag is of het in deze zaak uitzonderlijk anders moet zijn omdat, zoals verzoeker aanvoert, de feiten die hem worden ten laste gelegd en hun weerslag op de dienst niet ernstig genoeg zijn om een preventieve schorsing te rechtvaardigen;

Overwegende, nog daargelaten dat verzoeker geen annulatiemiddel aanwijst dat wegens zijn aard of zijn klaarblijkelijke gegrondheid het nadeel als ernstiger en moeilijker te herstellen doet verschijnen dan het nadeel dat normaal uit een preventieve schorsing voortvloeit, dat verzoeker zijn stelling nopens de ten

laste gelegde feiten op geen enkele wijze nader onderbouwt; dat de Raad er zich dan ook toe mag beperken op te merken het in het geheel niet “overduidelijk” te vinden, zonder meer, waarom de ten laste gelegde feiten geen ordemaatregel zouden kunnen rechtvaardigen, in acht genomen dat aan verzoeker onder meer de volgende feiten worden verweten :

“Op donderdag 13-03-2003 kwam een leerling van het 5de leerjaar, Yannick S[...], hysterisch en wenend in het 2de leerjaar aangelopen om hulp te vragen aan deze juf en zei dat ze gek werd in de klas. Heel de klas stond op stelten, de kinderen waren aan het vechten, banken werden omver geworpen. De leerkracht had de klas niet in de hand.

De leerkracht van het 2de leerjaar kwam dit onmiddellijk bij mij melden. Hierop ben ik orde op zaken gaan stellen in klas. De leerlingen toonden dadelijk respect en namen de maatregelen aan.

Doch, toen de klastitularis na de speeltijd de klas terug overnam, werd de hele klas terug één grote chaos. Dit kwam door het onkundig optreden van de leerkracht, door oneerlijkheid, door onterecht betichten van leerlingen. Kortom door de onbekwaamheid als leerkracht in zijn totaliteit.

Bij het verlaten van de klas na de lessen liet hij de leerlingen aan hun lot over. Hij begeleidde de leerlingen niet naar beneden en naar buiten. Waarna er terug tumult ontstond tussen de leerlingen en passerende ouders moesten ingrijpen”;

Overwegende dat verzoeker voorts omtrent zijn bewering dat het morele nadeel dat hij ondergaat onherstelbaar is niet overtuigt met de loutere verwijzing naar zijn loopbaan en zijn reputatie; dat dit nadeel immers naar behoren hersteld kan worden door de morele genoegdoening van een eventueel te volgen nietigverklaring, met terugwerkende kracht, door de Raad van State, dan wel van een door het bestuur te verlenen rechtsherstel; dat daarenboven dit nadeel veeleer verband houdt met de tegen verzoeker gevoerde tuchtprocedure dan met de bestreden ordemaatregel, die immers geen uitspraak inhoudt over schuldig gedrag, zodat schorsing van tenuitvoerlegging van de voorliggende beslissing verzoeker van het verder ondergaan van dit nadeel niet kan behoeden;

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting nog opmerkt dat het bestuur, sedert het inleiden van huidige vordering, in de tuchtprocedure geen verdere stappen heeft ondernomen; dat volgens hem dit stilzitten er van doet blijken dat de bestreden ordemaatregel een verkapte tuchtmaatregel is of wordt; dat volgens hem daarom wel is voldaan aan de besproken voorwaarde van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel;

Overwegende dat het ter zitting aangevoerde veeleer verband houdt met de wettigheid van de bestreden handeling en dat voorts de Raad van State in beginsel enkel acht mag geven op de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift over het aangevoerde nadeel; dat, hoe dan ook, de bestreden ordemaatregel geen geldigheidsduur vermeldt, zodat zij maximaal een jaar kan bedragen overeenkomstig artikel 67 van het toepasselijke rechtspositiedecreet van 27 maart 1991; dat weliswaar een preventieve schorsing niet langer mag duren dan nodig is om uit te maken of er tuchtrechtelijk opgetreden dient te worden; dat een personeelslid bijgevolg de opheffing van de schorsing kan vragen - zelfs voor het verstrijken van de termijn van één jaar - indien hij meent langer dan nodig geschorst te blijven en tegen de eventuele weigering een annulatieberoep, desgevallend vergezeld van een vordering tot schorsing, instellen; dat derhalve ook dit nadeel niet moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat niet is voldaan aan ten minste een van de voorwaarden gesteld door meervermeld artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig januari 2004, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
F. BONTINCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.